

Przemiana: Lebiodka majeranek (*Origanum majorana*; m=10dag, h=20cm) transmutowana w wglębkę wodną (*Riccia fluitans*)

1. OPIS OGÓLNY PRZEMIANY

Transmutacji podaję roślinę o niskiej złożoności tkankowej, klasa roślin okrytonasiennych - lebiodkę majeranek. Substrat o masie 10 dekagramów i wysokości 20 centymetrów ulegnie przemianie również w roślinę o niskiej złożoności tkankowej, klasę roślin mszaków – wglębkę wodną. Produkt będzie posiadał standardowy wygląd, nie będzie miał cech szczególnych. Przemiana ta to będzie monotransmutacja witalna (organiczna, roślin) wewnątrzgatunkowa. Formuła zakłącia to Magnoliophytis transmutujące rośliny z klasy okrytonasiennych w inną roślinę. Zgodnie z zasadami transmutacji zaleca się stosowanie chwytu alfa (różdżka trzymana między kciukiem a pozostałymi palcami przy wyprostowanej w łokciu ręce uniesionej ponad wysokość substratu) i manipulacji podwójnego puknięcia (podwójne puknięcie substratu końcem różdżki). Do wykonania przemiany proponuję użyć metody krokowej lub wymnażania genetycznego ponieważ gwarantują wysoką pewność prawidłowej przemiany. Poza tym można użyć dysocjacji jonowej, ale tylko w sytuacji, gdy uznamy, że jest to niezbędne. W układzie UOSZT wspomniana transmutacja nosi symbol Cp o liczbie układowej 15 i leży w 5 grupie układu i okresie C

II. ANALIZA WSPÓŁCZYNNIKÓW STRUKTURY

Lebiodka majeranek to organizm roślinny, typowy dla swojej klasy, które łączą się z nieskomplikowane układy. Niska złożoność tkankowa pozwala przyjąć wartość stałej Cristoffa na poziomie 2,5, a kombinacja substrat żywy -> produkt żywy wskazuje na witalny odłam filogenetyczny przemiany, stąd przyjmujemy wartość stałej Rothera na poziomie 3.

Obliczenie oporu transmutacyjnego substratu:

$$\begin{array}{ll} p = ? & p = 1(C+r) \\ C = 2,5 & p = 1(2,5 + 3) \\ r = 3 & p = 5,5 \\ n = 1 & \end{array}$$

Wnioski: Opór przemiany wynosi 5,5. To oznacza, że przemiana jest wykonalna dla większości czarodziejów posiadających odpowiednią wiedzę i umiejętności. Przemiana ma umiarkowany stopień trudności.

Obliczenie czasu trwania transmutacji

$$t = ?$$

$$x = 1$$

$$r = 3$$

$$C = 2,5$$

$$m = 10 \text{ dag}$$

$$t = x * r * C / m$$

$$t = 1 * 3 * 2,5 / 10 \text{ dag}$$

$$t = 0,75 \text{ s}$$

Wnioski: Opisana transmutacja zachodzi z prędkością 0,75 sekundy, co mieści ją w przedziale czasowym odpowiadającym transmutacji szybkiej

III. ANALIZA WSPÓŁCZYNIKÓW TRWAŁOŚCI

Obliczenia współczynnika entropii v-Cramera:

$$v = ?$$

dni:

$$N = 0,13$$

$$p = 5,5$$

około 42,3

$$v = (N:p) * 100\%$$

$$v = (0,13:5,5) * 100\%$$

$$v = 0,0236 * 100\%$$

$$v = 2,36 \%$$

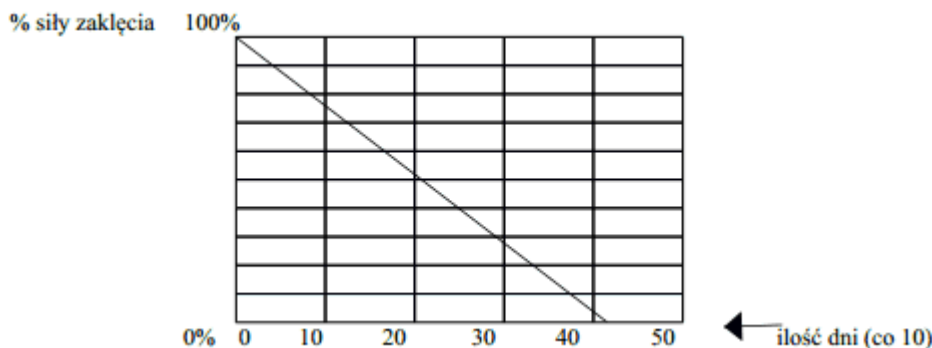
Wzór na ilość

$$x = v * 100\%$$

$$x = 100\% : 2,36$$

$$x =$$

Wnioski: Współczynnik entropii v-Cramera wynosi 2,36% co świadczy o tym, że w ciągu doby, siła zakłęcia spada o 2,36% mocy pierwotnej. Uzyskane dane wykorzystałam do stworzenia wykresu entropii zakłęcia.

Zakłęcie ulegnie entropii po ponad 42 dniach od momentu jego rzucenia

Obliczenia współczynnika entropii d-Goodmana:

$$d = ?$$

$$N = 0,13$$

$$\text{grupa} = 5$$

$$d = (N * \text{grupa}) * 100\%$$

$$d = (0,13 * 5) * 100\%$$

$$d = 0,65 * 100\%$$

$$d = 65\%$$

Wnioski: Współczynnik d-Goodmana wynosi 65% co wskazuje, że statystycznie 65 na 100 poprawnie wykonanych przemian zostaje obarczonych wysokim ryzykiem wystąpienia

zakłócenia.

IV. ANALIZA WSPÓŁCZYNNIKÓW TRAJEKTORII

Obliczanie pola rażenia:

$$Pr = ?$$

$$a = 40 \text{ cm}$$

$$b = 20 \text{ cm}$$

$$Pr = 1/2 * ab$$

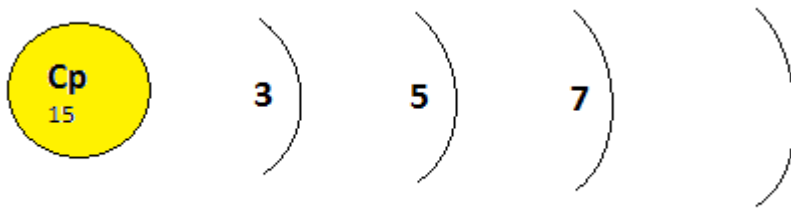
$$Pr = 1/2 * 40 \text{ cm} * 20 \text{ cm}$$

$$Pr = 1/2 * 800 \text{ cm}^2$$

$$Pr = 400 \text{ cm}^2$$

Wnioski: Powierzchnia pola rażenia wynosi 400 cm^2 , obejmujących obszar wyznaczony przez koniec różdżki a wysokość substratu.

V. ANALIZA WSPÓŁCZYNNIKÓW EFEKTOLOGII

Obserwacja: Atom zakłęcia posiada 15 mikrocząsteczek rozłożonych na trzech z czterech filamentów. Wszystkie trzy powłoki są wysycone całkowicie. Żadna mikrocząsteczka nie znajduje się w obszarze filamentu fonicznego.

Wnioski: Muzometrium dla tej przemiany jest równe 7 ($M=7$), prawdopodobnie rzuconemu zakłęciu powinien towarzyszyć głośny dźwięk podobny do wystrzału armatniego. Fotometrium jest równe 0 ($F=0$), co oznacza, że poprawnie wykonanemu zakłęciu nie powinny towarzyszyć żadne zjawiska świetlne

VI. PODSUMOWANIE

Przemiana lebiodka majeranku w wgłębkę wodną jest przemianą wykonalną, bezpieczną, o umiarkowanym stopniu trudności. Zakłęcie może być podatne na czynniki środowiskowe (zakłócenia). Nie istnieją wyraźne przeciwwskazania do stosowania zakłęcia w warunkach laboratoryjnych.